

Nov. 1999/68

*Sigvard Lönnqvist, Strömma Hembygds museums grundare,
fyllde 90 år den 13 november.*

STYRELSE OCH FUNKTIONÄRER.

Arne Rådberg	Ripvägen 17	ordf.	571 40180
Lars Hedrén	Gretvägen 1	v.ordf.	571 40628
Olle Ohlsson	Måsvägen 27	kassör	571 40033
Britt-Marie Ohlsson	Måsvägen27	sekreterare	571 40033
Monica Ohlsson	Lärkstigen 10	ledam.	571 40567
Sigvard Lönnqvist	Djurtöbnet	hedersled.	
Roland Johansson		suppl.	571 43230
Maria Mellberg		”-	570 24074
Henrik Bohm		”-	571 40004
Carina Sundström		”-	570 10815
Annika Lillienwall		”-	571 40521
Ann Rådberg		adj.	57140761
Hasse Lindström		revisor	571 40552
Rolf Rådberg		”-	571 40761
Evert Wikholm		suppl.	
Edgar Pettersson		valberedn.	571 41274
Totten Lillienwall		”-	571 40521

*****

Medlemsavgift för vuxna 100:-/år
barn och ungdom under 15 år 10:-

Postgiro 98 57 43 - 4
Strömma Hembygdsgöreling

*****

Författarna är själva ansvariga för sina artiklar.
Plocka gärna material i tidningen, men var snäll ange källan.

*****

Ansvariga för museet är Britt-Marie Ohlsson och Henrik Bohm.

Redaktör för tidningen är Britt-Marie Ohlsson tel. 571 40033.

Ordföranden har ordet.

Hej!

Höstmörkret smyger sig på oss och vintern kommer allt närmare och det blir en julmarknad även i år.

Bygget av Strömmabron är nu färdigt och arbetarna från Vägverket har lämnat Strömma.

Arbetet med Backstugan fortsätter och vi behöver fortfarande hjälp med en hel del saker.

Hör av Dig till styrelsen om Du vill hjälpa till.

Välkommen upp på julmarknaden.

Arne Rådberg

***Styrelsen vill rikta ett stort tack
till familjen Boström i Norrvik
för deras donation av fiskeutrustning
och redskap till muséet i
Strömma Hembygdsförening***

Vad har hänt under arton år ?

Fortsättning från föregående nummer.

När jag bläddrar i tidskrifterna som Gudrun Gröndahl tog initiativ till, det första exemplaret som bestod av 10 sidor gavs ut i april 1980, kan jag konstatera att verksamheten verkligen är dokumenterad och att vi som var med då var 20 år yngre.

I tidskriften nr. 10 hösten 1982, kan man läsa följande.

MEDLEMMAR.

Vi är nu mer än 260 medlemmar, därav ett 40-tal barn- och ungdomsmedlemmar. Ett bra resultat med tanke på vår korta tillvaro. Styrelsen har kommit igång efter sommarlovet och jobbar mest med lokalfrågan, utan att för den skull skjuta några andra frågor åt sidan. Vad vi saknar är Dina idéer och synpunkter. Alltså, har Du något på hjärtat som kan vara bra för vårt fortsatta arbete, kontakta oss, slå en signal eller skriv ett brev. Vill Du träffa någon eller några i styrelsen för att utbyta erfarenheter eller få oss att ta tag i nya frågor som rör vår verksamhet så är Du hjärtligt välkommen. Vi ser fram mot ett bredare samarbete med våra medlemmar och att så många som möjligt tar aktiv del i föreningens många intresseområden.

Vi kan idag konstatera att det som skrevs då för snart 20 år sedan är lika aktuellt idag. Bortsett från lokalfrågan som nu är löst.

I samma tidskrift skriver Hasse Björkenfeldt om upptäckter han gjort på Fågelbro med omnejd. Han hittade bl.a. en nyckel under trappstenen i resterna av torpet Norrvreten, som låg strax intill Fågelbro skola. Torpet försvann redan i slutet av 1700-talet. Tyvärr är nyckeln försvunnen.

I tidskriften nr. 11 skriver Britt-Marie om DEN SISTE BÅTSMANNEN. Han var verksam på Elfsby till den 14 okt. 1897.

Vi fick under senhösten 1982 ett litet hus av Winge på Fågelbro. Huset hade varit transformatorstation vid Sågen. Huset hämtades med hjälp av traktor och starka armar och placerades på Kanaltomten, där det fortfarande står.

Fortsättningföljer.

Betydelsefulla händelser under 1999.

Jag sitter nu i mitten av oktober, det är mörkt ute och hösten är ett faktum. Min tanke är att jag på något sätt skulle sammanfatta vad som hänt i Hembygdsföreningen hittills under 1999 och få med det i tidskriften före millenniumskiftet.

Den största händelsen är att vi fått tillgång till en samlingslokal med ett generöst hyresavtal med Värmdö kommun. Lokalen hyrs ut till allmänheten för fester, föreningsaktiviteter m.m.

Vi har fått mer utrymme i Stockstugan, där hela huset nu är utställningslokaler och museum.

I garagebyggnaden närmast vägen har ett utrymme gjorts i ordning till "handelsbod", där vi säljer hantverksprylar, böcker, husgeråd m.m.

Ett erbjudande om att få köpa en kvarnsten kom från Clas-Göran Winge. Det är förmodligen den sista helt intakta kvarnstenen från Malma kvarn. Efter erbjudandet togs beslut av styrelsen och stenen ligger nu på bergknallen strax innanför den övre infarten.

Planen mellan Stockstugan och uthuset har utökats till det dubbla. Skogen har avverkats och fyllnadsmaterial från brobygget har planats ut. Ett stort tack till jobbarna vid bron.

Under sommaren, juni till augusti, har kaféerörelse drivits i Backstugan. De som var där och drack kaffe tyckte att

initiativet var mycket bra, de flesta återkom flera gånger, men besöksantalet var för litet för att det hela skulle bära sig.

Ett annat projekt som har förverkligats är att föreningen fått tillgång till fiskeutrustning, skötbåt m.m. från familjen Boström i Norrvik.

Lördagen den 16 oktober samlades vi några från hembygdsföreningen för att hämta utlovad fiskeutrustning. Vi som hämtade var Henrik Boom, Olle Nyholm, Arne Rådberg, Britt-Marie och Olle Ohlsson. Från familjen Boström kom Agneta Östberg med make. Agneta är dotter till Erik och Lisbeth Boström.

Fiskeutrustningen hämtades med lånad traktor i sjöbodarna vid Brevikssundet. Efter transport med traktorn genom skogen, lastades det om till bilsläp och kördes sedan vidare till Hembygdsföreningens lokaler för förvaring. Där kommer det så småningom att bli en utställning, som visar delar av fiskets historia. Båt och not m.m. hämtas vid ett senare tillfälle.

Ett permanent kontor för föreningens administration kommer att färdigställas under hösten. Lokalen finns i källarplanet i Backstugan. Golvet har gjutits av Edgar, Benny och Olle. El. och målningsarbeten är klara. Roland levererade matta. Dator, möbler och annan utrustning finns magasinerat och kan bara flyttas in.

Ett händelserikt sista år på nittonhundratalet.
Olle.

Styrelsen vill rikta ett stort tack till följande personer.

Gudrun Gröndahl, som skänkt fotografier, både förstoringar och andra, även inramade, samt flera kartor. Vi har även fått överta Gudruns anteckningar från den tid då hon var aktiv i föreningen.

Familjen Boberg , för den fina penninggåvan.

Roland Johansson, för Din hjälp med tryckningen av vår tidskrift.

Olle Ohlsson, som tillbringat många timmar på hembygdstomten i sommar med att fälla trä'n framför Stockstugan, ordnat med fyllning och sedan gjort en fin plan mellan museibygnaderna.

Benny Ohlsson, för installationen av varmvattenberedaren i Backstugan.

Alice Tannsjö, för flera kartonger böcker som nu kommer att finnas i Backstugan för både utlåning och försäljning.

Styrelsen vill också tacka alla andra som skänkt prylar/ föremål både till muséet och till vår loppishörna i vår nyinredda handelsbod. Tack till alla ni som med ideella insatser bidragit till vår verksamhet.

Värmdö Kommun
Översiktsplanegruppen

Betr. ny översiktsplan för Värmdö kommun.

Synpunkter och idéer har sammanställts och behandlats i styrelsen för Strömma Hembygdsförening m.fl. föreningar i Strömmaregionen.

Strömmaregionen består i nuläget av en majoritet fritidsboende. Detta kan påverkas så att permanentboendet ökas betydligt i bef. fritidsbus vilket skulle leda till en tryggare tillvaro för alla när det gäller affärer, renhållning, post och annan allmän service.

Alltså, utökat permanentboende på redan exploaterade områden, vilket skulle gälla hela Värmdö, och att man undviker exploatering där man naggar mer och mer på befintliga grönområden, där Hagaberg är ett varnande exempel.

På sidan 86 i program för översiktsplan, frågar man om Storskogen behöver skyddas mot exploatering. Enl. vår bedömning är detta en nödvändighet med tanke på hur man under senare år tagit mer och mer av skogen för byggnation. Skogen har blivit mindre och skall betjäna fler och fler människor som rekreationsområde. En dålig ekvation.

En allmän bedömning är att kommunen måste bromsa inflyttningen och därmed få färre anledningar att planera för nya exploateringar. Utnyttja redan bef. områden för permanentboende.

Betr. strandområden är situationen katastrofal på grund av att man vid exploatering i början av 1900 talet styckade fastigheterna så att stränderna blockerades. Detta gör att strandskyddet som gäller idag helst skall utökas, och där möjligheter ges, skall kommunen gå in och utnyttja förköpsrätten för att utöka strandområden för fler människor.

Strömma Hembygdsförening

Fridens Vägförening

Västerängs Vägförening

Strömmadals Vägförening

Hesselmara .

Hesselmara nämns redan 1414. Jag citerar en artikel i Göteborgs Högskolas Årsskrift LV 1949:4.

Kristina, hustru till Lars och boende på Hesselmara Gård i Wermdö socken, Uppsala Stift, gick en dag efter middagen ut för att söka rätt på sin boskap som strövade omkring i skogarna. Hon lämnade sin ende son Lars, som var två år gammal, ensam hemma. Då hon kom tillbaka i skymningen fann hon sin son ligga såsom död, kall om fötterna, stel om händerna och vit i ansiktet och han gav ej alls någon hörbar andning ifrån sig, modern kunde nått och jämt uppfatta en mycket svag rörelse mellan gossens bröst och hals såsom svaga pulsslåg. När han varit så under hela den följande natten ända till nästa dag efter middag, företog sig modern att bränna gossen med eld under hakan och annorstädes för att härigenom utröna om han ännu hade något liv. Men då hon icke genom detta försök kunde förnimma någon livsyttning i honom ämnade hon börja svepa in liket för att överlämna det till jordfästning.

Till slut ropade modern, ömkligen jämrande sig och klagande till Gud: " O mildaste Gud, du som mångfaldigt visar din barmhärtighet mot dem som åkalla ditt namn vid minnesbilden av din heliga korsnedtagning, bönhör mig eländiga och ovärdiga och återgiv livet åt min enfödde son. Då skall jag som erkännande av din välgärning besöka bilden av din korsnedtagning i Stockholm och där med glädje och andakt offra en vaxbild av en gosse".

Och knappt hade modern talat ut, förrän gossen hov upp sin röst och ropade, och han blev fullständigt återställd till livet och hälsan år 1414 vid pingsttiden, omkring den 27 maj.

Den ursprungliga artikeln är skriven på latin och finns upptecknad i Folkminnesarkivet.

1535 var Hesselmara, eller Heslemar som det då hette ett skattehemman. 1567 fanns här också en skattekvarn, enligt Mats Burells historiska uppsats om Värmdö Skeppslag på 1500-talet. Var kvarnen låg har jag inte lyckats lista ut.

Norra Hesselmara finns med i mantalslängder och kyrkböcker redan i början av 1700-talet. 1772 hittar man ännu ett Hesselmara som då nämns Södra Hesselmara. Man kan då utgå ifrån att det fanns två Hesselmara.

Gamla Hesselmara = Norra H.

Nya -"- = Södra H.

På en karta daterad 1826 finns Södra och Norra Hesselmara samt Didriksdal utsatta. Det tyder på att alla fanns samtidigt.

Norra H. (nr 1 på kartan på mittuppslaget) fanns alltså redan på 1400-talet. Jag har följt kyrkböckerna från 1704 (tyvärr har vi inga äldre bevarade kyrkböcker i Värmdö), där den förste bonden hette Mats Jönsson. Det är mycket knapphändiga uppgifter under hela 1700-talet, men 1797 flyttar bonden Erik Hansson in tillsammans med hustru Anna Catharina Ersdotter samt sonen Jan Erik.

Nästa bonde hette John Erik Andersson och han flyttade in 1826.

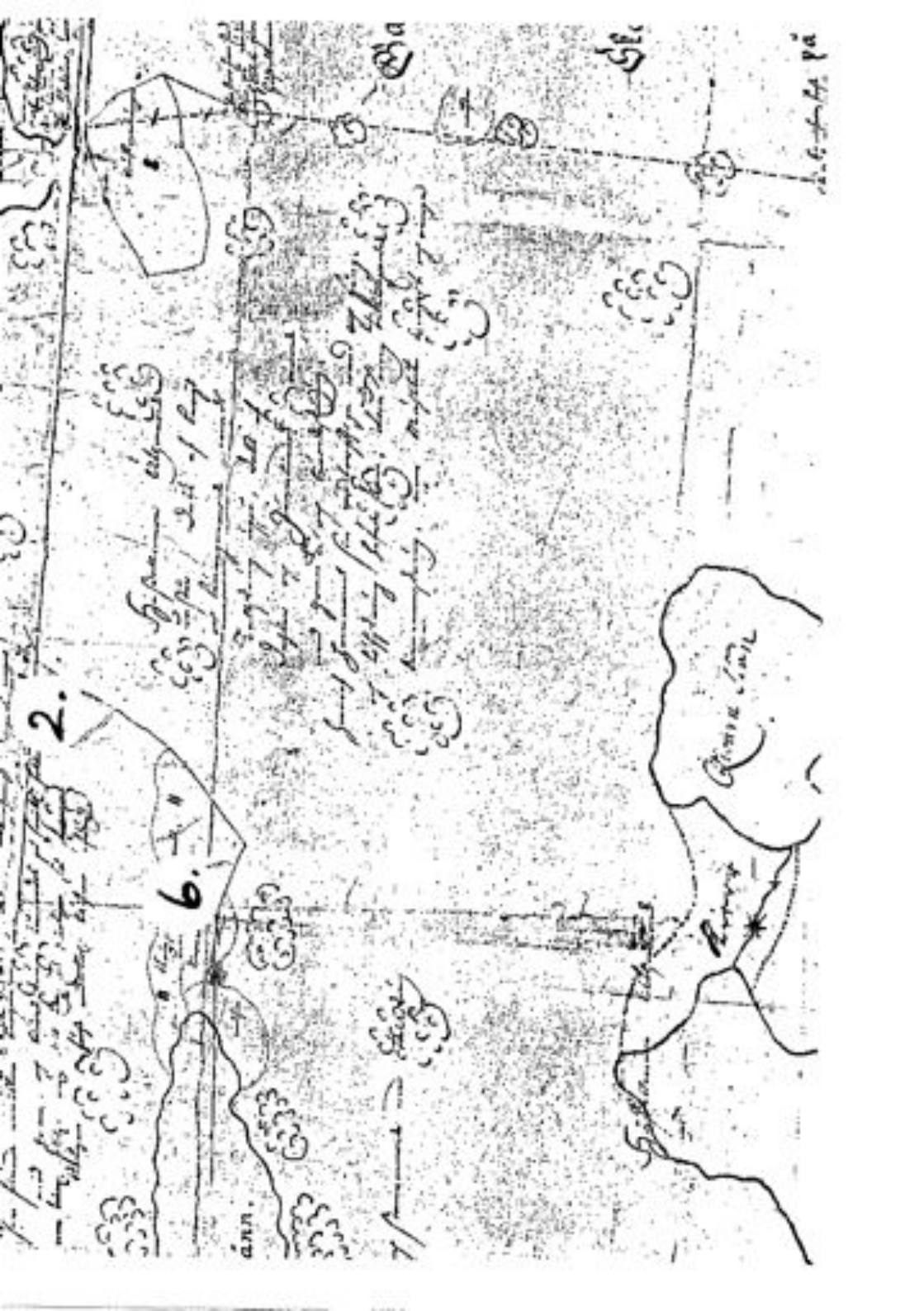
5. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

16-17-18 Pa

5

10

Binnia Linn

Binnia

6.

2.

Handwritten text in cursive script, possibly describing land parcels or survey details.

Handwritten text in cursive script, possibly describing land parcels or survey details.

ann.

Erik Mattson Sundgren f. 1770, flyttade in 1842. Han behövde inte flytta så långt, eftersom han bott i Södra H. ända sedan 1820. Hustrun Hedvig Qvarnström var också med. Båda var sjukliga och blinda. Erik avled 1853. Sonen Carl Erik som var född 1795 var ofärdig. Även sonsonen Adolf Wilhelm Sundgren fanns med i familjen. Han var född den 9 april 1836. 1851 hade han ledsnat på Hesselmara och flyttade nu till Djurö. Det var han som 1896 hamnade i Daleketorpet och vars barnbarn sedan bott i Strömma fram till slutet av 1970-talet. (Artikeln om Daleke finns i föreningens skrift nr 17).

Den gamla vägen mot Norra Hesselmara.

Foto taget mot Hesselviksvägen.

Foto H. Björkenfeldt

Södra H. (nr. 2 på kartan) hittar jag 1772, då bonden Olof Jansson 49 år med hustru Annika Jansdotter och fem barn flyttat in.

1820 kommer bonden Erik Mattsson Sundgren från Boda med hustru och tio barn. Hustrun var "svag till sina sinnen" skriver prästen i kyrkboken. 1842 flyttade Erik och hustrun tillsammans med sin ofärdige älste son till Norra H. De nio övriga barnen var då utflugna.

Näst älste sonen Anders Gustaf Sundgren f. 1800 tog nu över hemmanet tillsammans med hustru Anna Greta Lindqvist och sex barn och svärmor.

*Foto taget från Södra Hesselmara mot
korsningen Stavsnäsvägen - Tavastbodavägen
Foto BMO*

Nu börjar det bli svårare att skilja på de båda hemmanen. 1866 står endast Hesselmara i kyrkböckerna. Man kan förmoda att det Hesselmara som låg vid Tavastbodavägen, alltså Södra Hesselmara fanns kvar längst. Vid samtal med flera äldre personer har framkommit att tydliga rester av huset fanns kvar in på 1900-talet. Grundrester finns ju fortfarande kvar. Där Norra Hesselmara låg, finns inga rester kvar.

I husförhörlängden 1796 hittar man för första gången **Didriksdal** (nr 3 på kartan). Det var då majoren Svante Didrik Silfverberg, ägare till Fågelbro, började planera för bebyggelse. 1799 var gården uppbyggd med huvudbyggnad nära stranden vid Kålviken, en vik av Väm fjärden.

Mangårdsbyggnaden på Didriksdal 1895.

Rättarbostaden på Didriksdal slutet på 1800-talet
Foto. Otto Jacob Salmonson

Didriksdal 1992.
Huset byggdes 1926 då det gamla revs.
Foto BMO.

Strax söder om Kålviken finns ännu en vik som av naturliga skäl kallas Torpviken. Där låg nämligen **Hesselmara torp** (nr 4 på kartan) som finns med på kartan från 1717. Torpet låg längst ner i viken, troligen på ungefär samma plats som tvättstugan på bilden nedan. Den långa ängen som delvis fortfarande finns kvar kallades på 1700-talet för Långängslätten. Torpet var bebott hela 1700-talet och fram till 1801. Sista året nämns både skomakare och skräddare. Efter 1802 nämns inte torpet längre.

Foto G. Gröndahl.

Nordväst om Kålviken, där vägen går till Gullviken finns en äng som numera är bebyggd med flera fastigheter. På 1717 års karta kallades ängen "Näuset" och på den fanns ett nyuppsbyggt torp. (nr 5 på kartan)

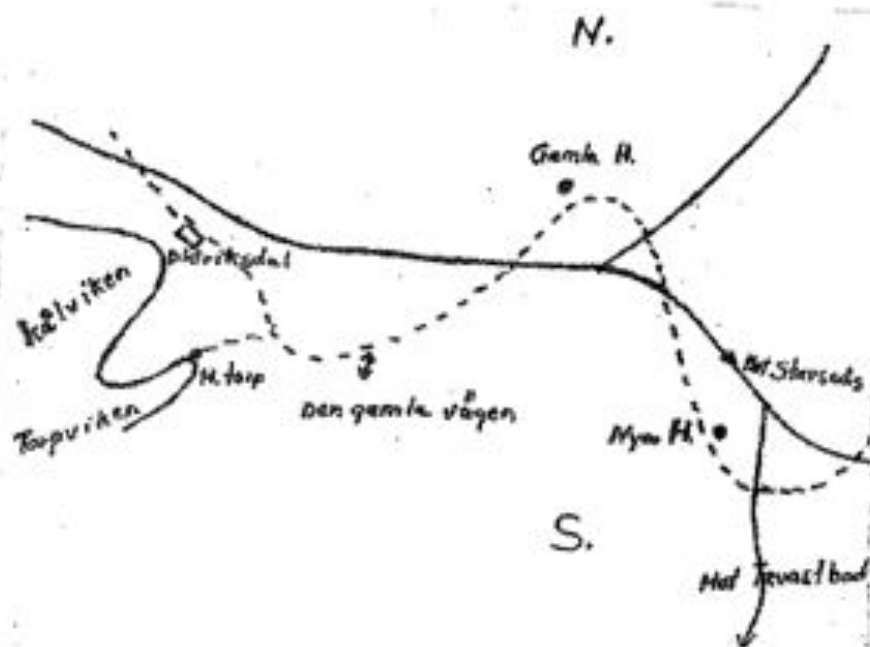
På Hesselmara fanns även ett Båtsmanstorp.

Hesselmara Gård utgjorde ett mantal och skulle därför underhålla en båtsman. Av förklarliga skäl fick båtsmannen heta Hesselberg. Hans lilla torp låg ända nere vid Marsängen (nr 6 på kartan) nära en vik av Storsjön. Inga rester av torpet finns kvar.

Båtsmännen som fick namnet Hesselberg hade ännu ett torp att bebo. Det var torpet Hesselbacken som ligger intill Sjöliden nere vid Torsbyfjärden. Där avled den siste båtsman Hesselberg 1901. Hans namn var Frans Oscar Lindberg. Han hade på grund av njurlidande varit avstängd från sjötjänst sedan 1894.

Sista året en båtsman bodde i torpet Marsängen enligt kyrkböckerna, var 1865. Därefter nämns inte torpet längre.

Britt-Marie O.

Gör din egen glögg

Är det jul igen? Nej inte riktigt än. Men vill du ha egen glögg att bjuda på till julbordet, gäller det att sätta igång med brygden redan nu. Här kan du läsa hur du ska göra. Men det tar tre veckor....

Marmorns glögg

3 veckor före jul:

Ingredienser:

- 5 liter svagdricka
- 5 mellanstora potatisar
- 2,5 kg socker
- 0,5 kg russin
- 1/2 dl hela nejlikor
- 1 bit ingefära
- 1 liten påse hel kardemumma
- 5-6 st kanelstänger
- 50 g jäst

Skala potatis, skär i bitar.

Blanda allt i en stor hink. Täck över med en handduk och låt stå i rumtemperatur i tre veckor.

Sila genom till exempel en kökshandduk och häll på flaska.

Lycka till!

Lokal uthyres

*Lokal för max 35 personer uthyres för
fester, föreningsmöten m.m.
Köksutrustning finns.*

*För vidare information och bokning
ring Monica tel. 08-571 40567
eller någon annan i styrelsen.*

Strömna Hembygdsförening

Lokalen som i sommar varit Café.

Att samla !

Att vara samlare är inget man blir det är något man är. Min samlarkarriär startade när jag som sjuåring började samla godisomslag, kolapapper, omslag till chokladkakor, tomma tablettaskar och andra papper/askar som kunde hänföras till godis. På den tiden, för ca 60 år sedan slängde man det mesta ifrån sig där man stod och gick, med andra ord det jag samlade på fanns i dikesrenen på väg från affären. En billig hobby. Tyvärr har den samlingen kommit bort.

Nästa objekt för min samlariver blev naturligtvis frimärken och andra små konstverk med gummerad baksida. Frimärksamlingen blev från början det jag kunde hitta på frankerade brev. Jag blev förmodligen en plåga för familjen, släkt och andra bekanta då mitt intresse mest rörde sig kring breven i deras lådor. Kunde jag möjligen få se om det fanns några brev med frimärken på? Så småningom räckte mina besparingar till ett album och femhundra osorterade frimärken från hela världen. Detta var starten på frimärkssamlandet som fortfarande stimulerar till inköp och en titt i albumen.

Under några år kom mitt samlarsinne att inrikta sig på vinetiketter. Badkaret blev den naturliga platsen där vinflaskorna fick bada för att etiketter och banderoller skulle lossna. Den samlingen finns fortfarande kvar i något skåp eller låda och kommer fram ibland när städavern pockar på.

I slutet av 50-talet började jag samla mynt och sedlar. Orsaken var att man på den tiden kunde hitta snygga mynt med präglingen osliten och framför allt fanns det

mynt i handeln med Oscar II t.o.m. mynt från artonhundratalet vilket kanske inte förekom så ofta, men fann man en krona från artonhundratalet var det ju en höjdare. Efter hand kom också sedlarna med i samlandet och då främst svenska sedlar. Mynten var också i första hand svenska. Senare har även utländska mynt och sedlar smugit sig in i samlingen.

Mitt stora samlarintresse väcktes på nytt för ca tio år sedan när jag av flera orsaker blev ägare av ett antal kameror, de flesta av äldre årgång. Auktioner och loppisar blev nu intressantere än någonsin förut. På semestrar och resor är nu aktions- och loppisskyttar en stor attraktion och många fynd har gjorts under årens lopp. Vad jag inte tänkt på från början var ju att kameror är större än frimärken och mynt, varför hylla efter hylla måste sättas upp i takt med nya förvärv. Idag har jag fyllt ett rum med kameror och tillbehör och har fortfarande den sanna samlargnistan i behåll.

Släng inte din gamla kamera. Hör av dej! Den kan kanske fylla ett hål i samlingen

Olle.

Bara en hörna av kameranamlingen.

**Julmarknad
lörd. den 4 december
kl. 11 - 15**

**Försäljning av hantverk,
julpynt, hembakat.**

Kaffeservering

Muséet är öppet under marknaden

Välkommen